

VM 2007

Kanada, Quebec

31 maj - 3 juni 2007

Text och foto: Swavek Dydiszko

Återigen har ett stort mästerskap gått till historien. Denna gång var det ITF VM i Quebec. Under hemresan från Kanada tänkte jag mycket på hur jag skulle skriva denna rapport. Med tanke på att jag genom åren skrivit en del liknande skildringar bestämde jag mig att denna gång göra det i en lite annorlunda form. Jag ska försöka skriva detta både som landslagstränare men också som en privatperson som gjorde en resa till andra sidan jordklotet för TKDs skull. Hör gärna av er med synpunkter om slutresultatet.

En annan anledning att jag vill skriva en mer personlig berättelse från detta VM är också förhoppningen att fler som tränar TKD får motivation och även inser hur stort arbete våra tjejer och killar gör med små resurser. Det är sorgligt att se att det finns faktiskt klubbar i Sverige som inte ens vet om att det pågår ett stort mästerskap i just deras sport. Jo, det är sant. T.ex. förra året, på flygplatsen på väg till EM träffade vi en svensk instruktör, innehavare av svartbälte, från en väletablerad TKD klubb. Han gjorde jätte stora ögon när han såg den blågula truppen väntande på sitt flyg. "Vart är ni på väg?" - frågade han. Snacka om "brinnande intresse" för TKD och stackars elevers framtid i denna klubb...

Det verkar tyvärr som att i en del klubbar är bitterheten över att dess egna utövare inte är med i landslaget (jag förstår inte varför då konkurrensen är öppet för alla) så stor att detta ämne är helt enkelt förbjudet och till och med eventuell träning med någon från den "hemska" gruppen är lika med uteslutning från klubben. Och tro mig, jag överdriver absolut inte just nu. Faktum också är att många i det Svenska Landslaget ITF är mer kända som duktiga fighters utomlands än på hemmaplan. Är det inte sorgligt?

Som tur är denna attityd mycket sällsynt och de flesta TKD utövare i vårt land har mycket annorlunda inställning och är mycket glada för varje liten framgång vår organisation får.

RESAN

Uppdelade på grupper flög den svenska truppen parallellt med olika bolag från både Göteborg och Stockholm. Meningen var att vi skulle mötas senare i Montreal där en buss skulle också vänta på oss. Jag vill vid detta tillfälle tacka

Den svenska truppen på flygplatsen i Montreal.

landslagets Team Manager Mimmi Oskarsson för det enorma arbetet med all logistik. Att få detta pussel att fungera i praktiken är både en mycket ansvarsfull och komplicerad uppgift.

Efter alldeles för många timmar i luften späckade med "flotta" maträtter serverade i minst sagt trånga förhållanden nådde vi Kanada. Efter en mycket noggrann passkontroll med många personliga frågor sammanfördes den svenska truppen på flygplatsen i Montreal. Några av killarna i laget fick lite extra frågor och konstiga blickar från de kanadensiska gränsvakter då deras tatueringar inte uppskattades men med försäkring om att de inte tillhör något gäng fick de komma in på kanadensisk mark ändå.

Den 3 timmar långa bussresan till Quebec gick rätt snabbt särskilt då de flesta sov djupt hela vägen, första effekter av tidsomställningen som är -6 timmar motsvarande svensk tid. Bussen körde oss till hotell Plaza i Quebec där registreringen ägde rum. Med stämningen på topp gick vi runt på den nya platsen och väntade medan Mimmi fixar registreringen och med det samma hotellnycklar som alla vid denna tidpunkt började drömma om. Tyvärr, stämningen sjönk för varje timme som väntan pågick. Fråga mig inte varför (jag har aldrig varit med något liknande) registreringen tog ca 4 timmar (!). Varje person kontrollerades med större noggrannhet än det hade varit

på flygplatsen. För att jämföra med registreringen under VM i Tyskland 2005, där fick vi våra nycklar efter 30 minuter, var detta en av mästerskapets största tabbar. Under tiden hittade oss också två sista medlemmar i truppen som flög något senare och vid ca kl. 2 på natten kunde vi äntligen lägga oss i hotellets sängar.

ONSDAG EN ADMINISTRATIV DAG

Hotell Clarion, som bland annat den svenska truppen bodde på, var av bra kvalitet, så de flesta valde att glömma bort nattens registrering så snabbt det gick. En flott frukost med buffé innehållande i grunden äggröra och bacon samt lite annat gjorde alla direkt på mycket bättre humor. På vårt första organisationsmöte gick vi igenom dagens och tävlingens program samt fastställde tiden för första träning som skulle hållas senare på eftermiddag. Till dess blev det ledig tid och det första, för flertalet av oss, personliga möten med Kanada. Huvudspråket i Quebec är franska och det gjorde att ovannämnda möten inte alltid var så enkla som man kunde tänka sig. Som tur många Quebecbor (men absolut inte alla) kunde lite engelska, så vi klarade till slut att köpa vatten, frukt och andra tävlingsspecialiteter.

Enligt många kanadensare är Quebecområdet inte Kanada och tvärt om. Visserligen finns det en del klyftor och delade meningar mellan Kanadas engelsk- och franskspråkiga

områden men vi brydde oss inte så mycket om det. Vi blev däremot förvånade över ett ovanligt stort antal rostiga bilar på Quebecs gator samt ovanligt hög vattennivå i toalettstolarna på hotellet. Det sistnämnda blev ett riktigt stort problem för några, då vanliga toabesök blev i början sällan torra upplevelser. J

På grund av att någon "vänlig själ" planerade vår träning i tävlingshallen till kl. 08.00 på morgonen (samma natt-dag vi checkade in på hotellet) stod vi över den och gjorde träningen på egen hand. I det tidigare kända registreringshotellet Plaza fick vi tillgång till en konferenslokal där vi genomförde vår första träning i Kanada. Träningen gick bra och alla trivdes mycket med att röra lite på sig efter en lång resa.

Efter träningen delade vi på oss då landslagsledningen: Robert Andersson, Mimmi Oskarsson och jag själv skulle deltaga i coachmötet. Samtliga coacher blev skjutsade med traditionella amerikanska gula bussar till samma byggnad där tävlingshallen var. Det var en enorm stor byggnad tillhörande universitet Laval i Quebec där det bland annat fanns simhall, ishockeyarena, många mindre idrotts-hallar, mängder av mindre rum och kiosker och självklart huvudhallen där VM:et skulle avgöras.

I ett intilliggande stort konferensrum samlades tävlingsledningen och coacher för lottning och en sista genomgång. Som vanligt drog mötet ut på tiden då många detaljer skulle klargöras på både engelska och spanska. Mötet besöktes också under ett kort stund av ITF presidenten Master Tran Trieu Quan som poängterade för samtliga vikten av rätt attityd och det officiella protokollet mellan innehavare av högre och lägre grader inom TKD. Det delades till och med ut en mycket intressant broschyr om detta ämne som vi planerar att efter översättning publicera för användning i vår organisation.

Efter några timmar fick alla lottningslistor och äntligen kunde vi ta oss tillbaka till hotellet där ett sista för dagen möte med landslagstruppen var planerat till kl. 22.00. På mötet fastställde vi samtliga uppgifter för morgondagen samt träning för dem som inte hade tävlingsuppgifter just

denna dag. På det sättet gick den första dagen under VM i Kanada till ända och då återstod endast ett "litet" problem – att somna. Med tanke på att vid läggdags i Quebec var tiden i Sverige kl. 6.00 uppfattade kroppen detta mycket märkligt och att endast somna var till att börja med minst sagt en komplicerad process.

TORS DAG FÖRSTA TÄVLINGSDAGEN

Första besöket i tävlingshallen är alltid speciellt men också mycket viktigt ur psykologisk synpunkt. Att känna sig som hemma är en av de viktigaste sakerna truppen måste känna på den nya plasten. Jag tror inte vi hade några problem med det då vi snabbt hittade gamla vänner från andra länder som gjorde detta ännu enklare. Vår plats i hallen hade vi bredvid den polska truppen som vi på gott och ont sammanflätar de flesta mästerskapen samt våra vänner från Norge med Master Per Andresen, Master Per Christian Garnaes och Ray Nicolaisen i spetsen.

Under mästerskapets första dag skulle samtliga mönster att genomföras samt individuell speciell teknik. Följande personer representerade Sverige denna dag:

Damer Mimmi Oskarsson Mönster 4-6 Dan

Det var Mimmis riktiga come back efter den svåra knäskadan hon ådrog sig för 5 år sedan. I sin första match

vann hon mot sin ärkerival från senaste EM:et: Dionisi Maria Virginia från Belgien. Match nr 2 var en svår uppgift då hemmahoppet Chelsea Stone var motståndare. Till vår glädje gav domarna även i denna match vinst till Mimmi och med det samma var bronsmedaljen klar! Tyvärr blev det förlust i semifinalen mot Karrina Wasserman från Argentina som vann slutligen den prestigefyllda klassen. Kul för Mimmi då hon med denna medalj blev historisk genom att som enda TKD utövare i Sverige tagit medaljer på VM och EM i samtliga mönsterklasser d.v.s. 1, 2, 3, och 4 Dan.

Petra Dydiszko Mönster 3 Dan

Trots att Petra har medaljer i mönster från samtliga EM hon har ställt upp (sedan 1998) har hon otur att lyckas i denna gren på ett VM. Även denna gång historien upprepade sig igen. Trots att hon vann sin första match mot mycket rutinerade Saara Koivisto från Finland förlorade hon i kvartsfinalen mot argentinskan Noelia Ferraro och med det samma missade prispallen med en hårsman.

Ronja Ek Mönster 2 Dan

Mindre bra gick det för Ronja som förlorade direkt i sin första match mot Chanti Thach från Nya Zeeland.

Första medaljen under mästerskapet till Sverige genom Mimmi Oskarsson.
Bronsmedalj i mönster för 4-6 Dan.

Indianer under öppningsceremonin.

Maja Sköld

Mönster 1 Dan

Inte heller Maja klarade sig vidare. Efter WO i första matchen blev det förlust i matchen därpå mot flerfaldiga VM och EM medaljör Marzanna Pawlik från Polen.

Sofia Loft

Mönster 1 Dan (junior)

Med guldmedaljen från senaste EM var förväntningarna stora inför Sofias framträdande i mönster. Dessvärre blev det förlust direkt i första matchen mot Marie Crystine Blouin från Kanada. Tyvärr...

Josefine Tolf

Mönster 1 Dan (junior)

Liknande öde gick klubbkamraten Josefine till mötes. Det blev förlust i första matchen mot Henna Majanen från Finland.

Cecilia Åkesdotter

Speciella tekniker

Ingen medalj för Cecilia då hon blev helt utan poäng under tävlingen.

Herrar

Arto Ala-Häivälä

Mönster 3 Dan

Arto tävlade i denna gren mest experimentellt men trots förlusten mot spanjoren Felix Garcia blev det en rätt bra insats. Även Arto blev mycket motiverad och lovade satsa mer på mönster i sin egen träning framöver.

Jonas Loft

Mönster 1 Dan

På herrsidan kom han absolut närmast medaljen. I första matchen vann Jonas mot Daniel Otero från Colombia. I andra matchen blev det vinst igen mot Jaquin Molina från Chile. I kvartsfinalen blev det förlust mot argentinarerna Jorge Guenin som slutligen vann klassen.

Denna dag lyckades vi också överleva en som vanligt utdragen öppningsceremoni för VM:et späckad med många tal. Ett intressant och roligt inslag för oss svenskar var att bland inbjudna gäster fanns Paul Höglund, en känd kampsportsprofil från Sverige och dessutom styrelsemedlem i General Association of International Sports Federations känd mer för de flesta som GAISF. Det blev också många uppvisningar med bland annat en på sätt och vis intressant gestaltning om indianernas roll i Kanadas historia. Mycket färgrik upplevelse, dock någon aning för lång för de flesta som förmodligen inte hade djupare intressen av den delen av världshistorien.

Dagen slutade traditionellt med organisationsmöte på hotellet där uppgifter för kommande dag gicks genom. Med det samma var den första tävlingsdagen under VM:et i Kanada klar.

FREDAG

ANDRA TÄVLINGSDAGEN

Under fredagen skulle tävlingen pågå endast på förmiddagen eftersom ITF kongress skulle genomföras på eftermiddagen. Även denna dag började med mycket tidig frukost med ägggröra och bacon som det enda "starka" alternativet på hotellets frukostbord. Efter frukost blev samtliga transporterade till tävlingsarenan. Resorna i de amerikanska gula skolbussarna var också ett roligt äventyr. Med på sätt och vis konstig konstruktion av bussen blev varje resa en upplevelse liknande en tur i en bergochdalbana. Särskilt "häftigt" var det i den bakre delen av bussen där effekten av studs och hopp hade sin största amplitud. Jag åkte i den delen av bussen endast en gång och efter att bussen kallblodigt gick med sin studs- och hoppprogram igenom alla mina skador i ryggen valde jag att i fortsättningen sitta så långt fram det gick. Där var det betydligt lugnare.

Under den andra VM-dagen tävlade följande personer:

Damer

Petra Dydiszko

Kamp +70 kg

Otrolig nog fick Petra i sin första match möta samma tjej som hon fick i sin första match på senaste EM: et, aktuella europamästare Sabina Sehic från Slovenien. Det var en mycket bättre match av Petra än tidigare på EM:et men inte heller denna gång räckte det till för att vinna över slovenskan som slutligen också vann VM-titeln i klassen.

Ronja Ek

Kamp -58 kg

Det var Ronjas första VM. Efter WO i första omgången fick Ronja i nästa match en motståndare som är utan tvekan en av de mest kända kvinnliga TKD utövarna i världen. Julia Cross från Skottland är flerfaldig VM och EM mästarinna i både kamp och mönster. Trots mycket bra insats från Ronja kontrollerade Julia matchutvecklingen under hela tiden och vann den till slut. Julia Cross blev slutligen för fjärde gången världsmästarinna i denna klass.

Damlag**Speciella tekniker**

Det blev inga poäng och med det samma ingen chans till medalj.

Herrar**Zeljko Karan****Kamp -58 kg (junior)**

Trots sin låga ålder är Zeljko en mycket bra fighter med en bred teknisk repertoar. Särskilt under det senaste året har han gjort mycket stora framsteg och inte minst därför var förväntningarna runt hans framträdande stora från både landslagsledningen samt Rajko Karan, Zeljkos klubbledare och pappa som också var med på plats i Kanada. Zeljkos motståndare, tysken Dennis Sander, fick en riktig chock då i första ronden blev han mer eller mindre överkörd. Flera spektakulära tekniker från Zeljko gjorde att han ledde matchen bestämt efter halvtid. Tyvärr i andra ronden blev han något för ivrig och det i kombination med en mycket hal matta gjorde att det blev en del fel som gjorde att domarna gav slutligen vinsten till Tyskland.

Då var också den andra tävlingsdagen för svensk räkning över. Eftersom eftermiddagen skulle ägnas åt kongressen blev det helt enkelt ledig tid för de flesta. Med tanke på resans och tidsomställningens effekter var det faktiskt riktigt skönt med lite ledig tid. Då Sverige skulle representeras på kongressen av Robert Andersson och Örjan Eriksson passade jag själv på att ta en promenad och äta en bra matbit i lugn och ro. Maten i Quebec visade sig rätt bra, en liten blandning mellan det franska och amerikanska köket. Under tävlingsdagarna åt hela truppen lunch i matsalen för universitet. Trots enkla förhållande med bricka och självhämtning samt ibland lite sura mattanter var det helt OK dock några som vanligt önskade sig lite större volymer på portionerna.

Ett intressant inlägg under besöket i Kanadas restauranger var priser som vid första anblicken var något billigare än i Sverige. Det vi lärde oss mycket snabbt var att till samtliga priser adderades på slutnotan skatt för Quebec provinsen, skatt för Kanada samt brukligt var också att ge drinks i form av ca 10% som en slags serveringsavgift. Med hela den

Svenska truppen äter lunch under en av tävlingsdagarna i universitetets restaurang.

arsenalen av efterskattning var det en riktig konst att pricka in slutnotan exakt. Tänk om man kunde göra saken enklare och införa alla de skatter redan från början i menyn? Det skulle många tycka, men kanadensarna verkade inte så intresserade av det i alla fall.

Det inträffade ytterligare en sak vid ett restaurangbesök som gjorde att vi tappade hakan lite grann. Efter en av tävlingsdagarna gick jag och några andra till en ganska flott restaurang för att inta en bra matbit. Efter noggrann bearbetning av menyn bestämde jag mig för mitt val vilket jag presenterade strax efter till den servitör som tog emot vår beställning. Inga problem så långt men...

- Vad vill du ha att dricka? - frågade servitören.

Med tanke på värmen och stressen runt om valde jag snabbt och utan att blinka.

- Självklart en kall öl, sa jag avslappnat.

- Du måste ha med egen öl, sa servitören.

Jag trodde att jag hörde fel, så jag stod fast vid min beställning.

- Tyvärr, säger han igen helt allvarligt, du måste ta med egen öl eller vin för att dricka det till maten.

Efter att vi skrattat klart upptäckte vi att det verkligen var sant. Genom fönstret kunde man se folk som var på väg till restaurangen med en brun papperspåse i handen med en vinflaska i. Väl framme i restaurangen hjälpte personalen till med att öppna flaskan och så här gick det till i samtliga fall just i den restaurangen.

Jag gav upp och med tanke på att jag inte hade någon öl undanstoppad fick jag nöja mig med vanligt hederligt vatten.

LÖRDAG**TREDJE TÄVLINGSDAGEN**

Efter "något" tjatig äggröra och bacon samt spännande resa med "gula bussen" var vi i tävlingshallen igen. Denna dag skulle VM:et ha många svenska inslag och det kändes redan vid frukostbordet att i dag händer DET.

Damer**Cecilia Åkesdotter****Kamp -63 kg**

På grund av frånvaro i vår trupp av aktuell europamästarinna, Marit Larsson, fick Cissi representera Sverige i den klassen. Tro mig eller ej men likt senaste EM fick Sverige även här samma lottning i sin första match. Och det inte vilken lottning som helst då vi pratar om kanske den just nu tuffaste kvinnliga TKD utövaren i världen, Joanna Paprocka från Polen. Tyvärr, till skillnad från EM:et, lyckades inte Cissi stoppa polskan som gick genom tävlingen som ett spjut och vann slutligen övertygande och med det samma erövrade sin andra raka VM-titel.

Maja Sköld**Kamp -70 kg**

Trots att det var Majas debut i VM-sammanhang visade inte den mycket ambitiösa tjejen detta i sina matcher. I första omgången vann hon i bra

stil mot Isobel Spurr från Australien. I andra matchen mot Petra Mucsy från Ungern, trots en bra inledning, kom Majas inte så långa erfarenhet fram vilket resulterade i lite mindre genomtänkta attacker som i sin tur gav vinsten till ungerskan. Personligen tycker jag att Maja är en person med mycket stort potential men för fortsatt utveckling måste detta stärkas med mer specialistisk träning under hela året och inte bara under tiden innan tävlingar.

Sofia Loft Kamp -45 kg (junior)

Trots att Sofia tävlar i den lättaste klassen inom ITF är hon absolut inte den svagaste. Ett "krutpaket" kallar vi ibland henne i klubben då hon utför de flesta övningar med en sådan intensitet som de flesta skulle tappa andan redan efter inledningen. Trots sina enorma fysiska egenskaper är Sofia också en mycket intelligent fighter med många alternativ i sin repertoar. Turen gav Sofia tom lott i första omgången men direkt i andra blev det mycket hårt motstånd i form av Evelyn Altinier från Argentina. Det blev en rätt jämn match under den ordinarie tiden och det också tyckte domarna. Även förlängningen blev lika och det betydde att matchen skulle avgöras med "första poäng" som kallas också för sudden death. Där visade Sofia sin konst att förbereda och hantera olika situationer i en kamp. Med en välplanerad plan med en rad åtgärder bröt Sofia plötsligt fram med ett perfekt slag. I detta

fall tre av domarna hade inget annat val än att omedelbart lyfta flaggan till Sofias fördel.

På grund av att man kan ha 3 stycken utövare (juniorer) i samma klass från samma land under ett VM blev nästa motståndare för Sofia också från Argentina, Veronica Oro. Enligt min mening var denna match mycket tydligare än det första till Sofias fördel men det tyckte inte domarna som efter förlängning gav vinsten till argentinskan. Synd men å andra sidan blev det en bronsmedalj i kamp för Sverige!

Josefine Tolf Kamp -55 kg (junior)

Första matchen för Josefine blev i form av Claire De Jong från Holland. Med tanke på att matchen gick på den centrala ringen, som var upphöjd i jämförelse med andra, var Josefines nervositet också något "upphöjd". Trots det jobbade hon sig systematiskt fram och plockade poäng efter poäng. Från min sida såg det klart ut i slutet på matchen för Sveriges räkning men man kan aldrig ta saker för givet då domarna kan ha andra tankar för sig. Denna gång var jag som tur överens med domarna och Josefine gick vidare. I nästa match väntade Bria Wilson från USA. Trots att enligt min mening gjorde Josefine en bättre match än den första förlorade hon den.

Petra Dydiszko Krosstekniker

Det blev full pott med poäng för Pet-

ra för den första tekniken som var Sonkal. Inga poäng för Yop Chagi men också full pott för Dollyo Chagi. Detta gav slutligen 6 poäng men det räckte inte till för en plats på prispallen.

Herrar Emil Thoresson Kamp -63 kg

Även för 18-åriga Emil var det hans första VM. Motståndare var Jorge Zuger från Schweiz som har sin bakgrund i Kanada. Under de senaste tävlingarna visade Emil helt enorm kämpaandan som resulterade i helt otroliga prestationer med tanke på att han faktiskt är nybliven senior. Tyvärr såg jag inte matchen själv men enligt de uppgifter jag har fått blev Emil denna gång kanske lite för passiv och det räckte för att domarna skulle ge vinsten till Schweizaren. Synd men å andra sidan ska vi inte glömma att det är Emils första säsong som senior. Jag är mer än säker på att med rätt träning får vi snart höra mycket mer om denna otroliga fighter.

Jonas Loft Kamp -80 kg

Första matchen mot Gary Smith från England inledde Jonas något nervös. Som tur var organiserade han sina kombinationer mer genomtänkt efter första rondan och det var ingen tvekan i slutändan att vinsten skulle gå till Sverige. I nästa match blev motståndet genom Javier Varela från Chile. Denna gång gjorde Jonas det han tränat på och det var ingen tvekan om att det var just han som skulle gå vidare. Motståndaren i nästa match var mycket mer rutinerad, den 3-faldige världsmästaren David Kerr från Brasilien. Eftersom jag känner David personligen visste jag också att han var mycket oroligt för den svenska matchen. Jonas inledde bra och efter första rondan var det lika. I andra rondan försökte David komma åt Jonas men han kontrollerade situationen bra och gick inte på någon provokation. Tyvärr blev det liten black out för Jonas i slutet av matchen vilket utnyttjades snabbt av den rutinerade brasiliannaren som aldrig släppte sedan övertaget och slutade matchen med inte stor, men klar vinst. Synd då det var match om medalj men å andra sidan en bra läxa för Jonas som lärde sig

Hotell Clarion och en av tävlingens många transportbussar.

snabbt att vara fokuserad till absolut sista sekunderna.

Oskar Malaga **Kamp +80 kg**

Jag tror att Oskar var den yngste deltagaren i den klassen. Trots det visade han aldrig att det var en nackdel utan snarare tvärt om. I första matchen mötte Oskar Dwain Brown från Jamaica. Trots att Jamaica inte är rankad högst vet man aldrig vad som kan väntas från deras utövare. Detta fick det svenska herrlaget erfara under VM:et i Tyskland där en av matcherna blev en riktig nagelbitare. Denna gång i Kanada gav Oskar inte några chanser till jamaicanen och gick vidare utan problem. I nästa match väntade duktige Joe Karstadt från USA. Trots mycket provokativ stil från amerikanen, på gränsen ibland till pinsam, gjorde Oskar bara sitt jobb och vann bestämt. Nästa match blev vi alla lite oroliga för då hemmahoppet Mark Hanson var som motståndare. Även denna gång visade Oskar mogenhet och jobbade sig fram systematiskt till vinsten. Brons var klar för Oskar och med det samma tredje medaljen till Sverige. På vägen för att komma till final fanns en erfaren motståndare som har väldigt, väldigt många titlar på sitt konto. Nästan 2 meter långa Dariusz Idzikowski från Polen visade sig i slutändan lite för svår för Oskar och Dariusz blev rättvist vinnaren i matchen. I vilket fall som helst blev det en MYCKET stark medalj för unge Oskar. Personligen vet jag också att denna medalj betydde för Oskar mycket mer än vi tror då han har ett mycket svårt år bakom sig. Oskar, det är många som är stolta över dig.

I slutet på denna tävlingsdag var jag helt slut. Att vara i tävlingshallen från 07.30 till 22.00 är ingen lätt uppgift, särskilt när man under hela dagen ska vara närvarande med både kropp och själ vid allt som händer runt om. Jag orkade inte denna gång vänta på de "trevliga" VM-bussarna utan åkte hem till hotellet med en taxi. Trots det blev det inte någon kvällsmat då samtliga matställen i och runt hotellet hade stängt... när de som mest behövdes denna kväll. Med konstig känsla i kroppen av tidsomställningen och ännu konstigare känsla av hunger i magen

bestämde jag mig för att lägga mig då dagen efter var mycket viktig på många sätt.

SÖNDAG **SISTA TÄVLINGSDAGEN**

Det var inte så svårt att gissa innehållet under frukost. Det kommer att ta lång tid innan jag frivilligt kan få i mig äggröra och bacon i framtiden. Under söndagen skulle avgöras bland annat samtliga lagmatcher i kamp. Det är alltid lite extra prestige i den delen av mästerskapet då de nationella ambitionerna kommer lite tydligare fram hos både själva tävlande och publiken. För Sveriges del hade vi följande uppgifter denna dag:

Damer **Damslag** **Kamp**

Tjejerna fick i sin första match starkt och erfaret lag från Tyskland, så vi visste att det inte skulle vara lätt. I första matchen förlorade Petra lite oväntat då vi tyckte hon hade säkerställt vinsten med klockrena kontrningar. Tyvärr så tyckte inte domarna det och det stod 2:0 till Tyskland. I nästa match stod Maja för en bra insats men det räckte inte till för en vinst och med det samma blev det plötsligt 4:0 till Tyskland. För att det svenska laget skulle fortsätta i tävlingen blev vi tvungna att vinna nästa match. Denna uppgift klarade Cissi galant och med det samma blev det reducering till 4:2. Även matchen ef-

ter vann vi genom Ronjas bra fight och vi var tillbaka i spelet, 4:4. I femte och den avgörande matchen gick Mimmi sin första internationella fight sedan 5 år tillbaka. Trots en tuff motståndare satte hon 2-3 stycken perfekta kontrningar med Dwit Chagi så det såg mycket lovande ut. Tyvärr tyckte även denna gång domarna anorlunda och med det samma vann tyskorna över oss med 6:4. Väldigt synd då tjejerna verkligen gjorde ett mycket bra jobb.

Damslag **Krosstekniker**

Första tekniken som utfördes av Petra underkändes av domare, trots krossade plankor, då han tyckte att det var underarmen som var iblandad i krossen (?). Maja fick inga poäng för Yop Chagi däremot fick Ronja fulla poäng för Dollyo Chagi. Trots det blev det alldeles för lite poäng för att strida om någon av medaljplatserna.

Sofia Loft **Krosstekniker (junior)**

Full pott för Sonkal men därefter inga poäng och med det samma ingen medaljchans.

Josefine Tolf **Krosstekniker (junior)**

Det blev inga poäng och ingen placering.

Semifinal i +80 kg klassen.
Dariusz Idzikowski från Polen mot Oskar Malaga.

Sverige mot Argentina.
Fredrik Roudette kontrar med en perfekt Dwit Chagi.

Herrar Herrlag Kamp

Det var länge sedan såg jag det svenska herrlaget så motiverat som just denna dag. I första matchen mötte Sverige det duktiga norska laget. Norge har just nu ett relativt nytt men mycket ambitiöst herrlag. Detta i kombination med bra teknik kan vara mycket farligt, särskilt när man har ingenting att förlora och allt att vinna. Och det blev lite segt i början för svenskarna men ju längre matchen pågått kunde vi säkra vinsten med 6:2 och avancera vidare. I nästa match Sveriges motståndare blev Österrike. Denna gång gick det betydligt snabbare då vi var absolut mycket bättre lag som mer eller mindre körde över sina motståndare med hela 7:1.

Matchen efter skulle bli betydligt tuffare då ett mycket erfaret och meriterat lag från Argentina stod på vår väg till medaljplatsen. Matchen inleddes från svensk sida av Jonas som gjorde mycket bra match där han satte många tydliga poäng utan att egentligen bli träffad själv. Tyvärr domarna ger lika och det är 1:1. I nästa match gjorde Arto en kanon insats och vann övertygande. Nu började det likna något, 3:1 till Sverige! I matchen efter mötte unge Emil den störste argentinaren, en gammal veteran. Viktsskillnaden måste vara minst 40 kg men det brydde sig inte Emil så jätte mycket om. I mycket fin stil höll han sig undan och till och

med skapade några lägen för egna poäng. Trots att Emil absolut inte har fått på sig en enda träff ger domarna vinsten till Argentinare (?), 3:3 och nu börjar det hända något konstigt... I fjärde matchen går Fredrik in på mattan och han är minst sagt mycket uppladdad. Det var en hård match från båda håll med mycket tekniker men ju längre gick det mot slutet övertygade Fredrik bestämt där han satte några perfekta träffar. I slutet på denna kamp blev det återigen lite för "hett" i matchen och nästan samtidigt kom slutsignalen. Trots allmän förvirring utdelade ringdomare en minuspoäng och det endast till Fredrik innan han avslutade hela matchen. Domarnas beslut var också lika förvånande då vinsten gick igen till Argentina. Nu ledde Argentina med 5:3 och vi måste vinna nästa match om vi vill drömma om medalj på detta VM. I den avgörande matchen gjorde Oskar en mycket bra insats. Hela det svenska laget gladdes sig högt då det såg helt omöjligt ut att vi skulle kunna förlora just denna match. Det argentinska laget i motsats från oss satt tysta med uppgivna miner. Tyvärr, det verkar att det inte var Sveriges tur att avancera denna dag. Domarna bedömer matchen som oavgjort och med det samma blev det vinst till Argentina med 6:4. Vad ska man säga? No comments...

Herrlag Krosstekniker

Besvikna och arga gick våra killar

till området för krossteknik. För de två första tekniker fick vi inga poäng men på Yop Chagi krossar Robert bestämd alla plankor och med det samma ges hopp om medalj i den grenen. Även tekniken efter går bra då Jonas dundrar genom plankorna med sin Dollyo Chagi. Vår glädje vid denna stund försvann lika snabbt som det kom då domaren underkände hela tekniken då han "tyckte" att den var utförd i... två olika rörelser, alltså inte enligt reglerna. Det hjälpte inte protester och diskussioner, domaren ville inte ens höra att det skulle vara en felbedömning. Då vi inte hade chanser för en medaljplats avstod vi från att göra sista tekniken. Måste säga att jag hoppades mycket på utveckling av denna gren efter senaste regeländringar. Äntligen, efter många år, har man slutat ligga på golvet för att kontrollera att personen inte hoppar och i stället verkade det vara själva krossmomenten som var viktigast. Nu har jag tappat hoppet helt igen då överambitiösa domare verkar hitta på andra regler som gör mer eller mindre denna spektakulära tävlingsgren till en kunna-veta-alla-nya-regler roulett.

Då var det slut för oss under detta VM:et. Det återstod endast finaler i lagmatcher där Argentina vann lätt över Kanada och med det samma kan titulera sig i dag som världsmästare. Jag skulle ljuga om jag skulle säga att händelserna från den sista tävlingsdagen inte påverkade oss. Denna märkliga känsla av att vara så nära utan att lyckas fanns i luften bland oss många dagar efteråt men, men...

Söndagen avslutades med en jätte stor fest för samtliga deltagare under VM:et. Det var mycket dans och mycket hög musik till sena timmar. Själv var jag helt slut efter alla dagar och somnade på hotellrummet framför TV och med det samma missade festen helt.

EFTER TÄVLINGEN

De flesta av deltagarna åkte hem direkt på måndagen efter VM:et men det fanns också en mindre grupp som stannade lite extra för att se sig omkring i Kanada. Själv stannade jag 4 dagar extra dels för att vila, dels för att se något mer än endast tävlingshallen och hotellet.

Det tog inte lång tid innan VM-atmosfären försvann helt från hotellet och vi blev plötsligt helt vanliga människor igen. Skönt på ett sätt men mycket konstigt också då uppladdningen och all förberedning inför mästerskapet pågått i 2 år och plötsligt var allt över.

Efter många turer i Quebec centrum samt kilometer långa vandringar genom enormt stora köpcentrum var det dags att åka hem. Det kändes faktiskt mycket gott att äntligen, efter nästan 2 veckor, åka hem och bland annat slippa äggröra och bacon till frukost.

Eftersom samtliga deltagare var borta från hotellet fick vi ingen egen skjuts till flygplatsen som utlovats tidigare. Arrangören köpte åt oss vanliga bussbiljetter och resten blev vi tvungna att klara själva. Som det visade sig var det faktiskt också rätt kul då upplever man landet lite typ underifrån. Med bussen från Quebec via Montreal centrum hamnade

vi slutligen efter dryga 3 timmar på flygplatsen. Rätt snabb incheckning gjorde att man fick känslan att resan faktiskt kan bli rätt behaglig. Vi hade rätt, trots alla timmar på flygplanet gick allt mycket bra och vi närmade sig hem sakta men säkert. Vi kom till Paris, där vi skulle byta flyg, något försenade och det gjorde att vi började bli lite oroliga att kanske hinner vi inte till vårt andra planerade flyg. Och här hade vi rätt igen. Springande kom vi fram till den rätta avdelningen 20 minuter för sent. Det var inte mycket att göra än att boka om till nästa flyg, typ 2-3 timmar, tänkte vi. Jag undrar hur våra miner såg ut när vi kort efteråt fick veta att det är klart att vi ska flyga till Sverige men det kommer inte att ske tidigare än om... 11 timmar!!!

Det var en av de längsta dagarna i mitt liv. Att kunna göra något vettigt på en fullpackad flygplats under så många timmar var inte den lättaste uppgiften vare sig fysiskt eller mentalt. Hela resan tog slutligen 30 timmar.

AVSLUTNING

Så här gick det på VM:et i Kanada i korta drag. Hoppas att den lite mer detaljerade skildring ger alla åtminstone lite av den atmosfär som fanns bland oss innan, under och efter mästerskapet. Som jag skrev i början, jag hoppas också att denna berättelse bidrar till mer förståelse och uppskattning för alla dem som med mycket enkla medel gör faktiskt ett fantastiskt jobb som har i syfte endast en sak - att göra Sverige och svensk TKD känd och respekterad i världen.

TAEKWON!

Den svenska truppen under VM 2007. Stående från vänster: Robert Andersson, Oskar Malaga, Emil Thoresson, Zeljko Karan, Mimmi Oskarsson, Arto Ala-Häivälä, Jonas Loft, Fredrik Roudette, Swavek Dydiszko (coach). Sittande från vänster: Maja Sköld, Cecilia Åkesdotter, Ronja Ek, Sofia Loft, Josefine Tolf, Petra Dydiszko. På bilden saknas svensk domare under VM:et Örjan Eriksson.